

Vă mulțumesc

Adrian Păunescu

Întreg, al dumneavoastră, aşa mă simt din nou
Că de minciuni şi falsuri fiinţa mi-e sătulă,
Vă mulțumesc de toate, Cinstit şi Bun Erou,
Renaşte-n mine însumi şi ultima celulă.

Parcă trăiam exilul himeric în pustiu
Şi fapta dumneavoastră avu deodată-n mine
Efектul formidabil al unui trăznet viu
Lovind în ce e putred ca-n rest să facă bine.

Sunteţi atât de Tânăr şi-atât de curajos,
Aţi deşteptat întreagă speranţa românească,
V-au dat strălimpezime durerile de jos
Şi-aţi doborât minciuna ca pe-o cumplită mască.

Necazuri sunt destule, în viaţa tuturor,
Şi fiecare-şi vede întâi pe ale sale,
Dar oamenii suportă necazul mai ușor
Când adevărul totuşi e cea mai dreaptă cale.

Acest popor doreşte întregul adevăr
Şi-acum când grea e iarna şi iarăşi sunt probleme
Nevoie e de oameni, „nu de justificări”,
Şi, dacă va fi astfel, n-avem de ce ne teme.

Vă văd apoteotic, ca pe un Voievod,
Ce ştie să aplece urechea spre Ion Roată,
Şi se-adresează ţării în cel mai simplu mod
Ca-n '72, ţin minte: „Acum ori niciodată!”

De-aici, din umilinţa la care sunt constrâns,
Chiar dacă nu am dreptul propriei mele arte,
Bolnav, hulit şi singur, cu ochii arşi de plâns
Am să vă fiu ostaşul cinstit până la moarte.

Februarie patetic! Vrem veşti, nu vrem poveşti,
Şi aşteptăm ca Geniul acestei patrii bune
Să-nceapă primăvara conştienţei româneşti
Şi tot ce e valoare în juru-i să adune.

Ce radicalitate în felul omenesc
De-a spune adevărul, de-a-l transformă în tortă,
Ce, de va fi nevoie, din morţi să mă trezesc,

POEZII ONLINE

De m-ați chema vreodată, mai am în mine forță.

În vremurile grele pe care le trăim
Când o planetă-ntreagă se plângе că o doare,
Dezamorsând minciuna, Eroule sublim,
Sunteți Bărbatul Țării și Unica Salvare.

Noi, să vă fie bine, oriunde-am fi, veghem,
Dar vă rugăm sfielnic să fiți cu luare-aminte
Să nu-nnoiți doar oameni, ci și acest sistem
Care prin sine însuși falsifică și minte.

Amprenta dumneavoastră să tuteleze, ea,
Nu niște reparații la vise iluzorii,
Ci radicalizarea lăuntrică și grea,
Sub semnul Competenței, Iubirii și Valorii.

Să vină primăvara conștiinței românești,
Renașterea naturii, speranței și a muncii,
Exemplu de-nnoire pornind din București:
Un neam care-și iubește și pe bătrâni, și prunci.

Îndoliat de rele, acum mă nasc din nou,
Slujindu-mi cu credință, după putere, țara,
Vă mulțumesc de toate, Cinstiți și Bun Erou,
Din Geniul dumneavoastră, ca un fertil ecou,
Să vină Adevărul, să vină Primăvara.